

vielä kuin uusi, vaikka joskus olen pitänyt sitä aivan jokapäiväisenä. Nyt vasta on se ensikertaa uudistettavana uudempaan kuosiin.

Jos itse ostat ja neulot kankaan, olipa se sitten naisten tai miesten kangasta, niin koeta valita aina mahdollisimman hyvää kaikin puolin. Ja sitten kun rupeat siitä pukua neulomaan, niin mittaa kankaasi tarkoin, että ei mene mitään haaskioon.

Kyllä työläinenkin voi olla keskinkertaisesti, eli järkevän ihmisen tavoin "stailissa" eikä silti tarvitse tuhata. Yksinkertaisempi siisti puku on enemmän kunnioitusta herättävä ja arvokkaampi kuin turhat krimsut ja rypyt, joita sitten täytyy ostaa uusia kaksi kolme jopa neljä kertaa vuodessa, eikä silti koskaan voi olla kunnollisesti puettu.

Mitä miesten pukuihin tulee, niin niissä pitää pitääkseen se, että mitä parempi puku sitä kauemmin se on siisti puku, vaikkakin puvun käyttäjästä myöskin paljon riippuu, kuinka kauan hänellä siisti puku pysyy siistinä. Selma-täti.

Köyhän pikku sisko

Kirj. Josephine Conker-Kaneko.
(Jatk.)

Äiti vastusteli, mutta turhaan, ja vihdoin meni laittamaan väsyneen Mary Elizabethin nukkumaan. Sen tehtyään hän palasi uudelleen pohtimaan asiaa poikansa kanssa. "Sinun täytyy nukkua, Antonini. Jos sinäkin tulet sairaaksi, niin mitä me sitte teemme?"

"Mene vuoteelle, äitini, ja anna minun olla."

Vastenmielisesti palasi Mrs. Novotny vuoteelleen, mutta ei nukkumaan. Uteliaana hän katseli nuorta outoa naista, joka oli syvässä unessa. Anton ei ollut kertonut äidilleen suoraa totuutta Mary Elizabethin asemasta. Hän oli kertonut, että tämä on orpo, kokonaan oman onnensa nojassa, oli eksynyt kaupungissa, ja ollen ilman rahaa, oli pyytänyt hänen apuaan. Eihän hän voinut jättää tyttöä kadulle yöksi sellaisessa ilmassa! Sen, hän arveli olevan tarpeellisen selityksen, ja Mrs. Novotny näytti olevan siihen tyytyväinen.

Katseltuaan vierasta jonkun aikaa, Mrs. Novotny hiipi takaisin katsomaan Antonia. Hänen silmänsä oli kiinni, mutta hän ei nukkunut, ja nähtyään äitinsä, sanoi hän hermostuneesti: "Äiti mene vuoteellesi jo nukkumaan!"

Äiti meni, ja istui kymmenen tai viisitoista minuuttia vuoteen laidalla. Sitte hän hiipi taas katsomaan, josko Anton nukkuu. Anton oli kevyessä unessa, mutta kuuli kuitenkin äidin tulon. Hän tuli kärsimättömäksi, ja nostan äidin sylinsä, kantoi hänen takaisin vuoteelleen.

"Nyt pysy siellä äitini. Minä en voi levätä, jos sinä kuljet vaanien koko yön. Sitäpaitsi,

sinä tarvitset nukkua, että voit valvoa sitte kun minä nukuin."

Tämä vakuutus auttoi, ja hetken perästä Mrs. Novotny nukkuu rauhallisesti.

XIII LUKU.

Seuraavat päivät jälkeen Mary Elizabethin tulon Novotnyyn kotiin, oli talo täynnä huolta ja levottomuutta. Verona oli vaarallisesti sairas ja lääkäri kävi kaksi ja kolme kertaa päivässä, ja Mary Elizabeth oli hermoheikkouden partaalla. Ainoastaan hänen osanottonsa Veronan hoitamisessa pelasti hänet; mutta vaikka niinkin, oli hän kuitenkin kovin heikko, ja tuhkatihään joutui nyhytyiskohtausten valtaan, joita hän ei voinut eikä tahtonut selittää. Lääkäri sääli hänen tilaansa ja antoi hänelle rauhoittavia lääkkeitä. Mrs. Novotny oli huolissaan ja pelossaan, ja Anton pelkäsi että voisi sairastua kuumeseen kuten Veronakin. Mihin hän itse joutuisi, kun täytyi käydä työssä, valvoa yöt, ja surra rahasioitaan, hän voisi vihdoin itsekin sortua. Mutta toivo Mrs. Raymondin jalomielisestä osanotosta oli hänelle suurena apuna.

Hän oli jo alkanut opettamaan niitä kolmea mutta oppilastaan, ja tunsikin että hänen itsensä tarvitsee harjoitella. Hän piti opetustyöstä, ja arveli sen olevan parhaan uran johon voi ryhtyä tässä maassa. Muinoin hänelle olisi ollut vastenmielisiä ajatus olla toisen tai kolmannen luokan musiikkiopettaja. Mutta kokeiltuaan toimeentulon hankinnassa, tuntui se erinomaisen korkealta ja ihanalta hänestä.

Päätöksensä oli nyt valmistaa itseään opetustyöhön. Mutta niinkauan kun Verona sairasti, ei hän voinut toimia mitään siihen suuntaan. Hänen työnsä puodissa oli päättynyt ja hänellä oli nyt enempi aikaa auttaa äitiään sairaan hoitamisessa. Vaikka lääkäri kävi usein, ei kuume laskenut vähääkään, ja Antonia epäilytti hänen parantumisensa, ja hän koetti etsiä Veronan omaisia. Hänellä ei ollut vähintäkään tietoa, mihin he olivat menneet, ja naapurit eivät tuntuneet tietävän asioista edes niinpäälä kun hän. Häntä epäilytti kysyä Hammersteinilta ja hän arveli, että he eivät tietäisi kuitenkaan. Sitte hän muisti Veronan ystävän, Eva Poniatowskin. Tämä ehkä tietäisi. Eva ei ollut kotona kun hän kävi tiedustamassa, ja Mrs. Poniatowski ainoastaan tiesi että Mrs. Oblinsky oli ollut kovin sairas ja että hän oli viety armeliaisuushospitaaliin ja oli siellä kuollut. Mr. Oblinsky oli myönyt huonekalustonsa Hammersteinille ja mennyt pois. Ei kukaan tiennyt mihin. Pikku tyttö oli mennyt hänen kanssaan. Ei kukaan tiennyt mihin Verona oli joutunut, hän kertoi, ja että se oli joku salaisuus kuitenkin. Hammersteinit voisivat ehkä tietää, vaikka hän kyllä epäili sitä, sillä Mr. Oblinsky ei juuri paljon puhellut.

Niillä tiedoilla Anton lähti

kotiin. Siis Ike Hammerstein tiesi että Veronan äiti oli kuollut. Mahtoiko hän välittää? Välittäisikö hän jos tietäisi Veronan sairaudesta? Hänellä oli kyllä rahaa maksaa Veronan hoidosta, ja haudata hänet kunnollisesti jos hän kuolisi... Mutta mitä siitä? Voisiko Verona levätä haudassa joka olisi Ike Hammersteinin varoilla laitettu? Tai voisiko hän parantua lääkkeillä mitä Ike Hammerstein ostaisi?

Anton arveli että ei. Hän tekisi mitä voi, onnettoman työntö hyväksi. Ja sitte, jos kuolema tulee, hän yhä tekisi miten parhaiten voi, ja kuitenkin varjelsi häntä hänen avuttomuudessaan mieheltä, jota hän inhosi Kerjäläisen hauta, hän arveli, olisi Veronalle mieluumpi kuin kaunein paikka aristokratisimassa hautausmaassa, jonka Ike hänelle voisi ostaa.

(Jatk.)

*****
Huom!
New York'in Suom. Naisten OSUUSKOTI
Ja paikanvälitystoimisto:
241 Lenox ave, 122 st.
Telef. 813 Morning side.
*****

ASTORIAN S. S. O. OMPELUSEURAN KOKOUKSET pidetään osaston talolla joka torstai-ilta, kello 8. Osote: 262 Taylor Ave.

STOCKETT'IN S. S. O. OMPELUSEURAN KOKOUKSET pidetään joka torstai-ilta kello 7. Saapukaa kaikkiin.

RATTOISAA JA RAUHALLISTA JOULUA

ja
kestävää innostusta köyhälistön luokkataistelussa toivottavat tovereille:

Aarne, Lydia ja John Ketola
Orvo, Alma ja Henry Ranta
Filma ja Kalle Lehto
Oiva, Veikko, Toivo, Eva ja Elias West
Vieno, Maria ja Antton Anderson
Unto, Irja, Anna ja Kalle Moisio
Bertha, Selma ja Wm. Tikkanen
Walde, Urho, Hilda ja P. Petersen
Hilma ja Heikki Pihlajavirta
Lyyli ja Aug. Tikkanen
Miss Lempi Lappi
Miss Hilja Mäki
Miss Liina Salo
Miss Fanni Peltola
Mimmi Eloranta
Mr. Lauri Karhunen
Mr. Kalle Hämäläinen
Mr. Paavo Lyyra
Mr. Iivari Hämäläinen
Mr. William Tuomi
Mr. Viljo Lelkko
Mr. Matti Harju
Mr. Edward Kolehmainen
Mr. Lauri Jarkko
WINOOSKI, VT.

NYT VALMIS !!!

Näytelmiä lapsille

KLAUDIE PARKKOSEN

Lasten Näytelmiä

LASTEN JOULU

murhenäytelmä 1:ssä näytöksessä

— JA —

UNTA VUONNA 1916

murhenäytelmä 1:ssä näytöksessä

Kirjanen sisältää molemmat näytökset. Se on nyt jo valmistunut, joten lapset voivat harjoitella kappaleet esitettäväksi joko jouluna tai ennen.

Ilmestyskappaleet sekä muut, ottakaapa tämä huomioonne ja tilatkaa kappaleet nyt heti, saadaksenne ne harjoituksen alle.

Kappaleissa on osia noin 10 lapselle, joten on parasta tilata riittävä määrä, ettei tarvitse rooleja kirjoitella.

Kirja maksaa ainoastaan 25 senttiä kappale.

TOVERITAR, Box 99, Astoria, Ore.

Lähettilää .....kpl. Klaudie Parkkosen Lasten Näytelmä kirjaa, jossa on kappaleet "Lasten Joulu" ja "Unta vuonna 1916," osotteella:

Nimi .....

Osote .....

Rahaa seuraa mukana \$.....